

LAINEET

-huovutettu seinätekstiili

LAINEET

Huovutettu seinätekstiili

Heidi Porkka

Opinnäytetyö

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Heidi Porkka	
Työn nimi LAINEET –huovutettu seinätekstiili	
Päiväys 13.11.2012	Sivumäärä/Liitteet 47/2
Ohjaaja(t) Riitta Junnila-Savolainen ja Raili Mähönen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Iida ja Niko	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön aiheena on huovutettu seinätekstiili asiakkaalle. Toteutettavan tekstiilin tavoitteena on vähentää huoneessa äänen heijastumista. Tekijän tavoitteena on syventää omia huovutustaitoja sekä saada lisää kokemusta asiakkaan kanssa työskentelystä.</p> <p>Työn strategiana käytetään kriittis-realistista evaluaatiota. Suunnittelu alkoi asiakastapaamisista ja tilaan tutustumisesta josta tekijä sai pohjatiedot seinätekstiilin luonnoksille. Asiakkaan kanssa työskennellessä tekijä käyttää kontekstikartoitusta tiedon hankinta menetelmänä. Seinätekstiili valmistetaan kokonaan käsin huovuttamalla.</p>	
Avainsanat huovutus, asiakastyö, seinätekstiili, kurssisuunnitelma	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Heidi Porkka			
Title of Thesis LAINEET – Felted Wall Textile			
Date	13.11.2012	Pages/Appendices	47/2
Supervisor(s) Riitta Junnila-Savolainen and Raili Mähönen			
Client Organisation /Partners Iida and Niko			
Abstract The topic of the thesis is a felted wall textile for a customer. The goal of the implemented textile was to reduce the reflection of sound in a room. The author's aim was to deepen her own felting skills as well as to gain experience in working with a client. The strategy of the work was the critical realistic evaluation. The author found the base knowledge for the wall textile sketches by getting to know the space and through client meetings, where the planning began. Context mapping method of data acquisition was used when working with the client. The wall textile was entirely made by hand felting.			
Keywords felting, client work, wall textile, course plan			

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 MINÄ HUOVUTTAJANA	7
3 ASIAKAS	10
4 TYÖNSTRATEGIA	13
5 AKUSTIIKKA	14
6 IDEOINTI JA LUONNOSTELU	15
6.1 Kontekstikartoitus	15
6.2 Tapaamiset	15
6.3 Huovutuskokeilut	21
7 TEKSTIILINVALMISTUS	26
8 POHDISKELUA	44
9 KURSSISUUNNITELMA	40
KUVALUETTELO	44
LÄHTEET	47

LIITE 1. Erilaisia seinätekstiili muotoja.

LIITE 2. Ohjaajan muistilista.

1 JOHDANTO

Opinnäytetyönä suunnittelen ja valmistan huovutetun seinätekstiilin asiakkaalle. Tavoitteena on tutustua asiakaslähtöiseen suunnitteluun ja työn toteutukseen. Olen suuntautunut ohjaukseen, joten asiakkaiden kanssa työskentely on minulle jo entuudestaan tuttua.

Asiakas on pyytänyt minulta jo aikaisemmin että valmistaisin heille seinätekstiilin. Kun opinnäytetyön tekeminen tuli ajankohtaiseksi tartuin aiheeseen. Asiakkaalla ei ollut toivetta tekniikasta jolla seinätekstiili toteutetaan joten sain valita sen itse.

Työssäni keskityn erityisesti ideointi ja suunnittelu vaiheeseen, jotta saan hyvän suunnitelman, josta jatkan huovutuksen valmistukseen. Olen enemmän käytännön ihminen, joka tykkää enemmän upottaa kätensä kuumaan saippuaveteen, kuin istua piirtelemässä. Suunnittelua teen osittain myös erilaisten kokeilujen kautta.

Minulle ei tule kuluja seinätekstiilistä, vaan asiakas on lupautunut maksamaan työhön tarvittavat materiaalit. Materiaalien menekkiä ja hintaa on todella vaikea lähteä arvioimaan, koska ei ole vielä tietoa minkälainen tai -kokoinen työstä on tulossa.

En halunnut unohtaa ohjaajasuuntautumistani opinnäytetyön teon yhteydessä. Joten kirjoitin kurssi suunnitelman josta selviää miten tämä työ olisi edennyt jos kyseessä olisikin ollut huovutettu seinätekstiili kurssi. Halusin ottaa myös tämän osan mukaan opinnäytetyöhöni jotta saisin lisää kokemusta kurssien suunnittelusta. Sekä näkisin miten erilaiset työprosessit näillä kahdella eri osalla on.

Valmistan seinätekstiilin kokonaan käsin huovuttamalla. Valintaani perustelen sillä, kun teen vastaavia huovutustöitä tulevaisuudessa minulla tuskin tulee olemaan erilaisia laitteita ja koneita käytössäni joita koululta löytyy. Huovutuspaikassa olevia koneita on tiivistyslaite ja neulahuopaompelukone.

2 MINÄ HUOVUTTAJANA

Ennen muotoiluopintojeni aloittamista olin huovuttanut vähäsen yläkoulussa valinnaisilla käsityötunneilla sekä hiukan vapaa-ajallani, joten tiesin mitä huovutus on ja miten sitä tehdään. Opintojen ensimmäisenä vuonna tehdyt huovutusharjoitukset olivat mukavia tehdä mutta eivät vielä sytyttäneet paloa huovutuksen suuntaan.

Toisena kesänä eli kesällä 2011 olin koko kesän harjoittelussa T:mi Kissanviiksessä Merja Koskenkorvan luona ja hänen opeilla kehityin todella paljon. Tein erilaisia mallikappaleita lasten sekä aikuisten kursseja varten.

Aluksi tein muutaman erilaisen ”ötökän” -mallin. Ne eivät varsinaisesti olleet ötököitä vaan vaaleanpunainen käärme ja harmaa hiiri olivat mallikappaleita ”ötökkä” -huovutuskurssille. Niiden sisällä on superlon vartalo, johon villat kiinnitettiin ensin neula huovuttamalla ja sen jälkeen työt vielä vesi huovutettiin.

KUVA 1. Mallikappaleita.

Erilaisilla huovutuskursseilla toimin apuopettajana ja autoin kurssilaisia heidän töidensä kanssa. Kurssilaisten tasosta riippuen avun tarve oli erilaista, toisten kanssa muisteltiin villojen asettelua, toiset tahtoivat vain varmistaa työn etenemisjärjestyksestä.

Kesän aikana aloin nauttimaan huovuttamisesta. Loppukestä huovutin mallikappaleet meripeikosta ja minun merimaisemastani. Ne tulivat lasten käsityökurssille Kotkassa pidettävälle Lasten Meripäiville, jotka olivat osa joka kesäistä Kotkan Meripäivät -tapahtumaa. Meripeikko on lasten meripäivien

maskotti ja sen pohjalta rupesin suunnittelemaan ja toteuttamaan huovutettua käsinukkea. Minun merimaisemani oli noin A4 kokoinen huovutettu seinätekstiili.

Kesän päätteeksi huovutin vihreät tossut. Tossujen valmistukseen kuului monia erilaisia työvaiheita, joita piti seurata tarkasti. Kesän aikana opin myös ymmärtämään kuinka paljon käsivoimia tossujen huovuttaminen todellisuudessa vaatii.

KUVA 2. Huopatossut.

Varsinainen palo huovutuksen maailmaan syntyi seuraavana talvena kun suunnittelin ja toteutin ensimmäisen isomman seinätekstiilin huovuttamalla. Idea tekstiiliin lähti alku syksystä ottamastani kuvasta, alkuperin minun piti huovuttaa tausta ja painaa

kankaanpainoväreillä siihen silta. Ideani tuntui hyvältä paperilla mutta sen toteuttaminen halutulla tavalla tuntui mahdottomuudelta. Muokkasin alkuperäistä ideaani pelkistetymmäksi ja toteutin työn. Seinä tekstiili sai nimen ”Taivaan ruska”.

KUVA 3. Ideakuva taivaan ruskaan.

KUVA 4. Huovutettu seinätekstiili Taivaan ruska.

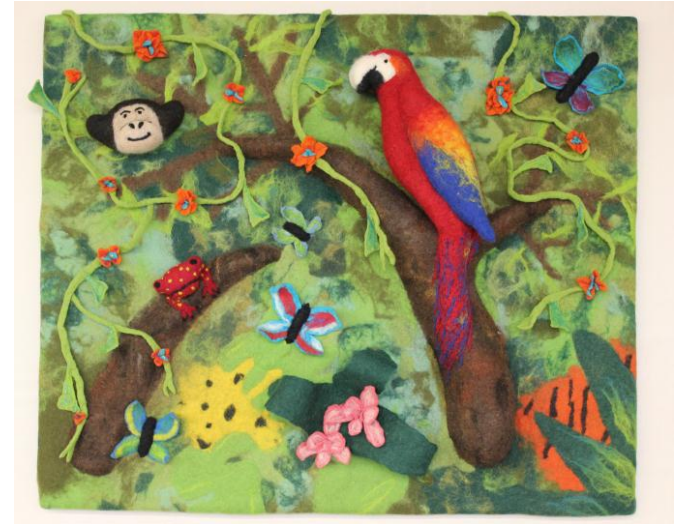
Olen tyytyväinen että kävin tämän työn kohdalla läpi hiukan monimutkaisemman työprosessin. Prosessin aikana opin ettei kaiken tarvitse mennä aina alkuperäisen suunnitelman mukaan, vaan ajatus voi muuttua prosessin edetessä.

Kun olin oppinut erilaisten tasopintojen huovutuksen, halusin kokeilla kolmiulotteisten huovutusten yhdistämisen seinätekstiileihin. Tein kokeiluja siitä miten eritavalla voi luoda kolmiulotteisuutta huovutettuihin töihin. Käytin apuna erilaisia muotteja ja kaavoja joiden avulla sain aikaiseksi kolmiulotteisuutta. Lisäksi kokeilin erilaisia superlon muotoja joiden päälle neula huovutin villat kiinni ja viimeistelin muodot vesi huovuttamalla.

KUVA 5. Kolmiulotteinen huovutuskokeilu.

Lopuksi valmistin seinätekstiilin joka oli valmistettu monista eri osista ja siihen tuli paljon kolmiulotteisuutta. Työ sain nimekseen ”Wild Wilder Wiitakko”.

KUVA 6. Huovutettu seinätekstiili Wild Wilder Wiitakko.

Omina vahvuuksina huovutuksessa pidän värien käyttöä ja niiden yhdistelyä. Pidän itse paljon väreistä, joten valmistamani työt on yleensä todella värikkäitä.

3 ASIAKAS

Asiakkaana minulla on haminalainen nuoripari Iida ja Niko, joka asuu ensimmäisessä yhteisessä kodissaan. Niko työskentelee rakennusalalla ja on kiinnostunut autojen rakentelusta sekä moottoriurheilusta.

Iida pitää opiskeluista välivuotta ja hän työskentelee tällä hetkellä ravintola-alalla. Vuoden 2013 alussa hän lähtee suorittamaan naisten vapaaehtoista asepalvelusta. Myös Iida pitää moottoriurheilusta ja lisäksi hän omistaa Andalusian-hevosruuna Lucanor II:n, jonka kanssa hän kilpailee kouluratsastuksessa.

Lisäksi perheeseen kuuluu kaksi rasavilliä kissaherraa Patu ja Huisku. Sekä welsh corgi -rotuiset koiratytöt Hertta ja Sohvi.

Asunto jossa he tällä hetkellä asuvat on 1970-luvulla rakennettu kerrostalo, jonka ylimmässä kerroksessa asunto sijaitsee. Asunnossa on 55 neliötä, kaksi huonetta, keittiö ja iso parveke. Seinätekstiili

tiili on tarkoitus tehdä olohuoneeseen ja sijoittaa pääty seinälle. Tekstiili tullaan sijoittamaan seinällä aika korkealle, jotta kissat eivät pääse kynsillään koskemaan siihen vaikka seisoisivat sohvan selkänöjan päällä.

Tekstiilin kokoon tulee vaikuttamaan seinällä jo olevan koukun paikka. Kyseessä on vuokra-asunto ja tarkoituksena on välttää ylimääräisten koukkujen laitto seinälle.

Tulevaa suunnittelu työtä ajatellen tein tilasta tila-analyysin. Olohuoneen pinta-ala on 22 neliötä ja sen sisustus on yksinkertainen ja värit maanläheisiä. Yhdellä seinä on kaksi suurta ikkunaa. Huoneessa on kaksi sohvaa, jotka ovat tumman vihreitä ja ikkunassa on vallilan ruskeat kelohonka verhot. Huone on värimaailmaltaan rauhallinen ja tunnelma harmoninen. Huoneiston seinä- ja kattorakenteet ovat betonia. Seinillä on rusehtava kuvioinen tapetti ja lattialla tumma laminaatti. Mattoja harvemmin on lattialla koska eläimet leikkivät ja rallittavat paljon ja matot ovat kasoina seinien vierellä. Huoneessa on kaksi ovea toinen vie keittiöön ja toinen eteiseen. Väriä huoneeseen tuo muu-

tamat viherkasvit. Huonekalujen vähäinen määrä tuo tilaan todella paljon avaruutta ja tila tuntuu todella suurelta. Vaikka käyttötarkoituksena on virallisesti olohuone, toimittaa huone myös välillä vieras- ja kodinhoitohuoneenkin virkaa. Myös tietokone sijaitsee olohuoneen kulmassa. Valaistusta voisi suunnitella paremmaksi. Katossa on lamppu jossa on kaksi spottivaloa. Ja television vieressä on jalkalamppu.

KUVA 7. Olohuone keittiön ovelta kuvattuna.

KUVA 8. Huoneen päätyseinä jonne seinätekstiili tullaan sijoittamaan.

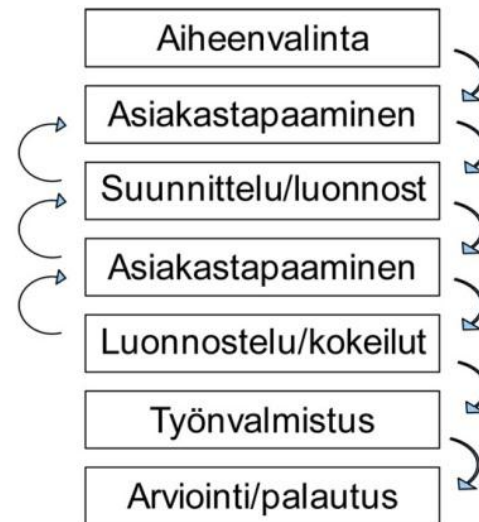
KUVA 9. Olohuone kuvattuna eteisen ovelta.

KUVA 10. Olohuone eteisen ovelta kuvattuna.

Kuvat ovat otettu asumistilanteesta. Asunnon ongelmana on akustiikka. Äänen heijastumisen eli niin sanotun kaikumisen huomaa varsinkin olohuoneessa hyvin. Huone on suorakaiteen muotoinen ja siellä on todella paljon tyhjiä seiniä joten äänelle on runsaasti heijastuspintaa.

4 TYÖNSTRATEGIA

KUVIO 1. Työnstredgia, Anttila P 2005. Soveltanut Porkka H 2012.

Tein itselleni strategiakaavion jonka avulla pystyn seuraamaan missä vaiheessa työtäni olen menossa ja mitä vaiheita on vielä tulossa. Työn aloitus tapahtui aiheen valinnalla ja asiakkaan kanssa käymillä keskusteluilla, siitä suostuisivatko he tulemaan opinnäytetyöni asiakkaiksi.

Ideointi ja luonnostelu vaiheessa on tarkoitus mennä kaaviossa eteenpäin mutta välillä on myös palattava askel taaksepäin jos jokin idea tai ajatus ei miellytä asiakasta tai muuten vaan lähde etenemään suunnittelemani tavalla.

Raportin kirjoittaminen tapahtuu koko ajan luonnostelun ja suunnittelun rinnalla. Jotta saan kirjoitettua kaiken asian tuoreeltaan ylös.

Tavoitteena on kokoajan edetä kaavion mukaisesti eteenpäin kohti päämäärää eli valmista seinätekstiiliä, kirjoitettua raporttia ja hyväksyttyä arviointiseminaaria.

5 AKUSTIIKKA

Huoneen akustiikka eli tilan äänellinen luonne vaikuttaa ratkaisevasti siihen, miltä puhe, musiikki ja kaikki muutkin äänet huoneessa kuulostavat. Äänet heijastuvat kovista tasaisista pinnoista, jolloin syntyy kaikua. Erimuotoisissa huoneissa erilaiset ääniaallot liikkuvat ja kuulostavat erilaisilta. (Laaksonen 2011, 35-37.)

Seinien, kattojen ja lattioiden pintamateriaaleilla saadaan aikaan muutoksia äänen heijastumiseen. Pehmeistä rosopintaisista tapeteista ääni heijastuu huomattavasti vähemmän kuin maalatusta kiviseinästä. Akustiikka ongelmista kärsivään tilaan kannattaa sijoittaa paljon tekstiilejä. Kannattaa suosia paksuja, muhkeita ja kuohkeita tekstiilejä. Niistä äänet eivät heijastu eteenpäin. Pienilläkin materiaali vaihdoilla on mahdollista muuttaa huoneen akustiikkaa. Kovien tekstiilimateriaalien kuten nahkan vaihtaminen esimerkiksi kudottuun kankaaseen voi tehdä jo pieniä heijastus muutoksia. (Laaksonen 2011, 53-55)

Tehtävän seinätekstiilin olisi tarkoitus auttaa asiakasta olohuoneen akustisissa ongelmissa. Seinätekstiili olisi tarkoitus pingottaa kiilakehyksiin jolloin se hiukan kohoaa seinästä irti. Huovutettu työ on pehmeä jolloin se estää ääni aaltojen heijastumisen.

6 IDEOINTI JA LUONNOSTELU

6.1 Kontekstikartoitus

Käytin työssäni kontekstikartoitusta eli context mapping -menetelmää. Menetelmän tavoitteena on oppia tuntemaan käyttäjän toiveet, innostukset ja ideat. Tavoitteena on kerätä kaikki tarvittava tieto ennen suunnittelun aloittamista. Toisin kuin monissa muussa kyselytutkimuksissa suunnittelun alettua ei enää haeta uutta tietoa vaan käytetään jo saatua. (Sleeswijk & Stappers & Van der Lugt & Sanders 2005, 122.)

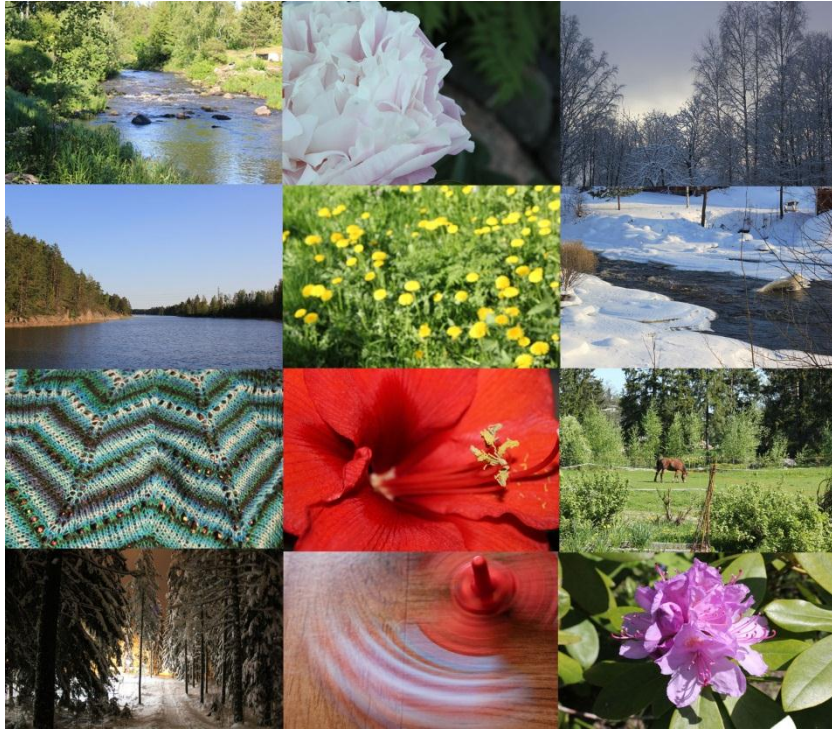
Tiedonhankinta vaiheessa työskennellään pienryhmissä. Aluksi tehdään henkilökohtainen orientointitehtävä, jonka jälkeen ryhmä kokoontuu ja he tekevät aiheeseen liittyviä tehtäviä esimerkiksi kollaaseja tai miellekarttoja. Lopuksi pohditaan yhdessä tuotoksia ja niiden motiiveja. (Sleeswijk & Stappers & Van der Lugt & Sanders 2005, 131.)

6.2 Tapaamiset

Ensimmäinen tapaaminen sujui lähinnä kahvittelujen merkeissä. Siinä samalla sitten keskustelimme mil-

laisen seinätekstiili tulisi olemaan. Asiakas oli tosi avoimin mielin ja muutamia asioita tuli heti esille mitä seinätekstiililtä vaaditaan. Se pitäisi olla helppohoitoinen, värit maanläheiset, siinä ei saisi olla mitään roikkuvia juttuja, joihin kissat pääsisivät käsiksi. Suorakaiteen muotoisuus tuli myös esiin ja se, ettei työ tulisi olemaan aivan tasainen vaan siinä pitäisi olla jokin ”juju”. Isännän ehdoton mielipide oli se, että kuva ei saisi esittää mitään.

Toisella tapaamisella näytin tietokoneelta erilaisia kuvia, joita olin omista valokuva arkistoista poiminut. Valitsin kuvia sillä perusteella mitkä olisivat mielenkiintoisia ja sopisivat luonnosta pitävälle asiakkailleni. Kuvien tavoitteena oli hakea tunnelmaa ja värimaailmaa. Kuvien karsimisessa käytin kontekstikartoitus menetelmää, mutta olin soveltanut sitä hieman sopivammaksi omaa käyttöä tarkoitustani varten.

KUVA 11. Tunnelma ja värimaailma kuvia.

KUVA 12. Tunnelma ja värimaailma kuvia.

maan kuvat siihen esille yhtä aikaa. Seuraavassa

Olin koonnut kuvat kansioon tietokoneeni työpöydälle. Ensimmäisellä kuvakierroksella katsottiin vain kaikki kuvat järjestyksessä läpi. Seuraavaksi laitoin kaikki kuvat yhtä aikaa esille tietokoneen työpöydälle. Olin väliaikaisesti tyhjentänyt tietokoneen työpöydän kuvakkeista jotta pystyin asettele-

vaiheessa asiakas valitsi kuvista mieleisiään seuraavaa vaihetta varten.

Samalla hiukan kyselin että miksi he valitsivat kyseisen kuvan ja mitä niistä tuli mieleen. Heiltä tuli esille seuraavanlaisia sanoja tai ajatuksia; ”kauniit värit”, ”tähän on juhannukselt”, ”kato

noil liekeil on naama”, ”hyttysiä”, ”meri”, ”onks toi kaali?”, ”ukkosmyrsky”, ”vihreetä” ja ”koht on jo syksy”.

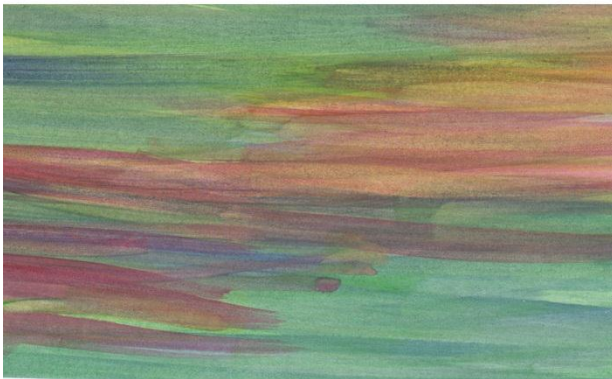
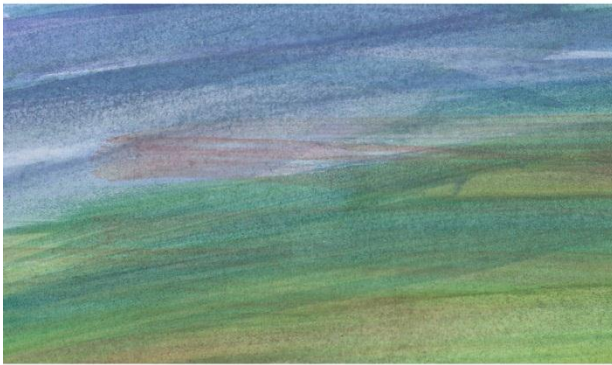
Lopuksi vielä valituista kuvista eroteltiin vielä muutama kuva samalla tekniikalla. Valittujen kuvien pohjalta aloittaisin seinätekstiilin luonnostelun.

KUVA 15. Valitut kuvat.

Jälleen pyysin asiakkaita kertomaan ajatuksiaan kuvista ja toivoin saavana nyt eri asioita kuin viimeksi; ”rauhottavaa”, ”hassun värinen taivas”, ”noi liekit on hypnoottiset”, ”Onks tuol koho?”.

Päädyimme lopulta siihen, että työn koko tulisi olemaan noin 70 cm leveä ja 40 korkea. Mitat ovat suuntaa antavia joten niissä on hiukan varaa venyä suuntaa jos toiseenkin. Valittujen kuvien perustella tein luonnoksia valitussa vihreän sinisessä värimaailmassa. Halusin tuoda luonnoksiin kuitenkin jotakin muuta väriä kuin pelkästään asiakkaan kanssa sovittuja joten lisäsin hiukan oranssia ja punertavaa tuomaan väreisin enemmän eloa. Luonnostelussa käytin itselleni jo tuttuja työvälineinä vesivärejä ja luonnostelupaperia.

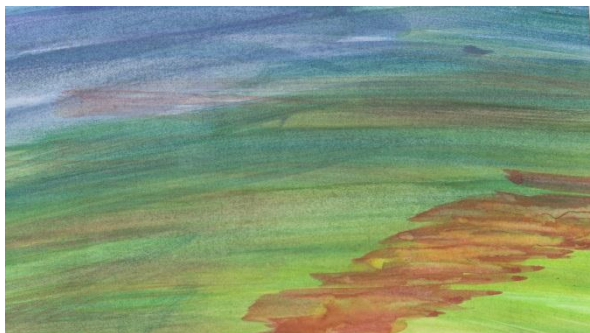
KUVA 16. Luonnoksia.

Lähetin luonnosten kuvat sähköpostilla asiakkaille tarkisteltavaksi. Asiakas oli tykästynyt samaan luonnokseen kuin mitä itsekin olin ajatellut parhaimmaksi.

KUVA 17. Asiakkaan valitsema luonnos.

Siinä oli värit kohdallaan ja mukavasti luikumaa värien suhteen. Muissa luonnoksissa oli myös mukavat värit, mutta he eivät oikein tykänneet oranssin punertavasta raidasta, koska se näytti likaiselta. Ajatus raidasta kuitenkin miellytti asiakasta. Mutta se oli hiukan turhan hallitsevana osana työtä. Hetken pohdiskelujen jälkeen päädyimme sellaiseen vaihtoehtoon, jossa raita olisikin oikeassa alakulmassa. Tämä ratkaisu miellytti asiakasta eniten ja tein heille luonnoksen, jossa raita oli alalaidassa.

KUVA 18. Muokattu seinätekstiililuonnos.

Sitten minun piti vielä keksiä se ”juju” jota asiakkaat kaipasivat. Ajatukseni laineista lähti valitusta värimaailmasta ja meriaiheisista kuvista, joita olin kuva kollasiin valinnut. Kokeilin toteuttaa laineet leikkaamalla paperin laineileviksi suikaleiksi ja teippaamalla ne hiukan limittäin.

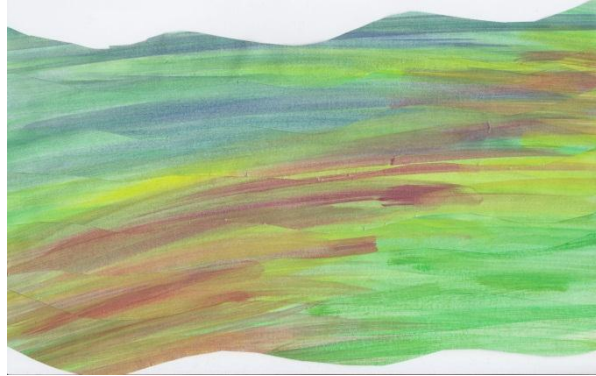
KUVA 19. Alkuidea jujusta.

Lopputulos näytti varsin hyvältä vaikka se olikin vasta ensimmäinen kokeilu ideasta. Tein muutaman erilaisen kokeilun laineista ja samalla kokeilin erilaisia reunaratkaisuja.

KUVA 20. Lainekokeilu.

Maalasin isommalle paperille vesiväreillä karkean luonnoksen jossa oli vihertäviä ja sinertäviä sävyjä. Kun paperi oli kuivunut leikkasin luonnoksen suikaleiksi ja asettelin suikaleet limittäin lopuksi teippasin suikaleet kiinni toisiinsa.

KUVA 21. Värillinen lainekokeilu.

Kun seuraavan kerran tavattiin kasvotusten asiakkaan kanssa varmistin vielä että valittu luonnos oli vielä se mieluisin ja jonka pohjalta alkaisin huovuttamaan teosta. Samalla näytin ideaani siitä ”jujusta” joka työhön tulisi. Laine idea oli asiakkaan mieleen ja siinä oli sitä heidän kaipaamaansa ”jujua”, jotta työ ei olisi aivan tasainen. Siinä ei myöskään olisi ylimääräisiä ulokkeita tai roikkuvia juttuja, joihin kissat pääsisivät käsiksi.

Tein tietokoneohjelman avulla kuvan josta näkee miltä tuleva seinätekstiili näyttäisi tulevassa ympäristössään. Vaikka työn muoto oli jo valittu, halusin silti näyttää asiakkaalle kuvia joissa seinä-

tekstiili oli erimuotoinen tai moniosainen (liite 1).

KUVA 22. Tila-kuva luonnoksen kanssa.

6.3 Huovutuskokeilut

Aluksi minun piti testata ajatustani laineista ja siitä miten ne valmistaisiin. Huovutuskokeiluun käytin hiukan erivärisiä villoja kuin mitä luonnoksissa on käytetty. Näin sain näyttää asiakkaalle myös erilaisia väri vaihtoehtoja jo valitun luonnoksen lisäksi. Samalla keräsin jo erilleen siniset ja vihertävät villat, joita minulla oli enää todella vähän jäljellä, joten villojen hankkiminen työhön tulisi ajankohtaiseksi todella pian.

Ajatuksissa oli kaksi erilaista valmistus tapaa, joilla saisin laineet aikaiseksi. Tavoitteena on, ettei työssä käytettäisi muuta materiaaleja kuin villaa, joten laineiden kiinni ompelu jälkikäteen ei tullut edes mieleeni. Aluksi asettelin ohuita villa kerroksia ristikkäin, jotta villat tarttuisivat hyvin toisiinsa. Tein Villoista noin A3 kokoisena ohuen levyn. Levyn pohjassa käytin yksiväristä villaa ja päälle muutamaa muuta väriä. Tein samalla kertaa kaksi eri villa levyä, jotka olivat vain erivärisiä. Ennen vesihuovutukset aloittamista laitoin levyn alle kuplamuovin ja päälle valoverhoa, jotta villat pysyisivät paikallaan. Levyn huovuttamisen aloitin kastelemalla sen ensin keskeltä ja painelin villat lättänäksi saippuaisella kädellä. Jatkoin kastelua keskeltä kohti reunoja. Kun koko levy oli kasteltu aloin varovasti hieromaan sitä saippuoiduilla käsillä käyttäen pyöriviä liikkeitä. Tarkoituksena oli saada villat vain vähän tarttumaan toisiinsa, joten hetken hieromisen jälkeen huuhtelin saippuat pois levystä ja laitoin sen kuivamaan.

Toiselle levylle tein myös samalla lailla kuin ensimmäiselle. Mutta en huuhdellut sitä vaan jatkoin

sen kanssa työskentelyä. Leikkasin levyn aalloiksi ja asettelin laineet toistensa kanssa lomittain. Asettelin kuplamuovi suikaleita laineiden väliin niihin kohtiin jotka, eivät saaneet tarttua toisiinsa kiinni. Laitoin harson takaisin työn päälle ja aloin varovasti hieromaan työtä uudelleen. ajatus tasolla tämä tekniikka tuntui toimivan mutta käytännössä asia olikin ihan eri juttu. Laineet eivät tarttuneet toisiinsa vaan alkoivat varovaisista otteistani huolimatta liikkua. Joten päätin huuhdella laineista saippuat pois ja laitoin nekin kuivumaan.

Seuraavana päivänä kun kokeilut olivat kuivuneet otin esiin huovutusneulan ja neulausalustan. Minun oli pakko odottaa levyjen kuivumista, koska neula-huovutus onnistuu vain kuivilla villoilla. Aloitin jo valmiiksi leikatusta laineista, joiden leikkuu reunat olivat jo hiukan huopuneet. Asettelin alimmaisena ja toiseksi alimmaisena laineen hiukan lomittain ja aloin pistelemään niitä kiinni toisiinsa neulan avulla. Koko ajan piti sormella kokoilla missä reuna meni, sormella oli todella helppo seurata levyn reunaa, koska ne olivat jo vähän huopuneet ja tuntuivat kovilta sormen alla. Välillä piti

kuitenkin kurkistaa nurjalle puolelle ja varmistaa että reuna kiinnittyi nätisti ja tukevasti. Kun olin saanut ensimmäisen laineen kiinni, neulasin kaksi seuraavaa lainetta kiinni toisiinsa. Laineiden kiinnitys kohtia sai neulata jonkin aikaa että niistä tuli tukevat ja että ne varmasti pitäisivät työn kasassa.

Seuraavaksi otin käsittelyyn toisen levyn ja leikasin sen paloiksi. Asettelin myös tässä samalla lailla laineet lomittain ja neulasin ne kiinni toisiinsa. Tämän levyn laineiden reunoja oli hankalampi seurata sormella, koska ne olivat niin hötöt ja niitä ei meinannut sormella erottaa. Piti koko ajan olla kurkistamassa nurjalle puolelle jotta pystyi varmistumaan siitä kiinnittyikö reuna hyvin. Lopulta sain kuitenkin kaikki laineet kiinnitettyä.

Nyt minulla oli kaksi samalla tavalla kiinnitettyä levyä jossa oli laineet jo paikallaan. Ainut ero niissä oli se, että toinen levy oli enemmän huopunut kuin toinen. Tällä tavalla saan testattua sen kuinka paljon levyä kannattaa huovuttaa ennen kun

ne neulataan yhteen. Sekä kannattaako laineet ensin leikata ja reunoja jo huikan huovuttaa vaiko ei.

Otin neulatut levyt uudelleen vesihuovutus käsittelyyn. Ensin otin käsittelyyn sen jotka oli jo leikattu valmiiksi edellisellä vesihuovutus kerralla. Ensin hieroin saumakohtia, jotta neulatut kohdat huopuisivat yhteen. Välillä aina tarkistin ettei laineiden reunat jääneet kiinni pohjaan. Hetken työtä hierottuani aloitin varovaisen rullauksen kuplamuovin sisällä. Vähitellen käytin rullaukseen enemmän voimaa. Auoin rullaa aika tiheästi jotta pysyin tarkistamaan, ettei laineiden reunat olleet jääneet pohjaan kiinni. Kun työ oli mielestäni hyvin huopunut jätin sen odottamaan huuhtelua ja otin toisen aihion käsittelyyn. Tämän toisen kanssa joutui olemaan paljon tarkempi, jotta laineiden reunat eivät huopuneet kiinni pohjaan, koska sitä oli alun perinkin vähemmän huovutettu kuin toista kokeilua. Lopuksi tein kylmäkuuma vesi huuhtelun molemmille kokeiluille. Poistin liiat vedet kaulimalla työn pyyhkeenvälissä. Ennen kuin asetin ne kuivumaan venyttelin ja asettelin laineita hiukan kokolleen.

Parin päivän päästä kun kokeilut olivat kuivuneet pystyin tarkastelemaan niitä kunnolla. Pinkissä kokeilussa oli ollut vähän huono villa valinta ja sen pinnasta oli tullut möykkyisen näköinen. Sekä sen loppuun huovuttaminen oli ollut hankalampaa.

KUVA 23. Pinkki huovutuskokeilu.

Ruskeaa työtä oli ollut helpompi huovuttaa valmiiksi ja siinä laineetkin olivat onnistuneemmat paremmin. Joten näiden kokeilujen pohjalta valmistan työni kuten tein ruskean kokeilun kanssa.

KUVA 24. Ruskea huovutuskokeilu.

Ajattelin pingottaa valmiin työn kiilakehyksiin, jotta se olisi helppo ripustaa ja se saisi vähän ryhtiä. Minulla ei ollut niin pientä kehystä valmiina, joten kokeilin ruskean kokeilun kanssa miten se asettuu isojen kehysten kulmaan. Koska halusin saada sen vielä irti kehyksistä käytin kiinnittämiseen teippiä.

KUVA 25. Kiilakehyksiin kiinnityskokeilu.

Kiilakehykset olen ajatellut ostaa Kuopion askartelu kulmasta, olen ostanut sieltä kiilakehyksiä aikaisemminkin ja tiedän niiden olevan hyviä sekä toimivia minun tarpeisiini.

Kokeilujen avulla sain selville kuinka iso työn pitää olla siinä vaiheessa kun villat on aseteltu. Kiilakehyksiin pingottamiseen tarvitaan ylimääräistä sellainen 15 senttiä, enemmänkin jos reunat ovat kovin epätasaiset. Ruskea kokeilu oli kutistunut 21 % alkuperäisistä mitoista. Laineiden kiinnitykseen tarvitaan kaksi senttiä per laine.

7 TEKSTIILINVALMISTUS

Kun olin saanut luonnostelu- ja kokeiluvaiheen päätökseen aloitin tekstiilin valmistuksen. Syysloman aikana menimme yhdessä asiakkaan kanssa käymään T:mi Kissanviiksessä josta oli tarkoitus ostaa villat työtä varten. Mukana olollaan asiakas sai vaikuttaa villojen värisävyihin joita työhön tulisi. Kissanviiksen villa valikoimissa oli kymmeniä eri vihreän ja sinisen sävyjä, joista meidän piti valita työhön sopivat sävyt. Lopulta ostimme 986 grammaa erisävyisiä villoja. Ostimme villoja reilusti jotta ne eivät ainakaan loppuisi kesken. Pitäisin loput villat itselläni ja laskuttaisin asiakasta työhön käytetyistä villoista

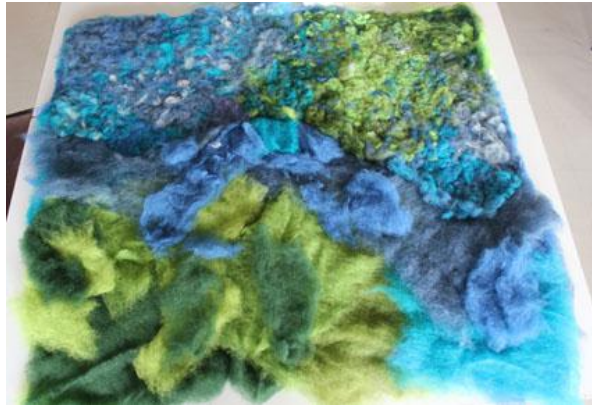
Aloitin huovutusprosessin tekemällä ensin ohuen villalevyn jossa vihreät ja siniset raidat olisivat omilla kohdilla. Samalla tein levystä oikean kokoisen. Tässä tapauksessa pohjan kooksi tuli 100*95 senttimetriä. Lisäsin toisen ohuen kerroksen villoja edellisen kerroksen päälle ja asettelin kerrosten villakuidut ristikkäin.

KUVA 26. Ensimmäisen kerroksen villat aseteltuna.

Seuraavaksi aloitin pinta kerrosten rakentamisen sitä varten asetin varovasti superlonin palan työn kulman alle. Otin erisävyisiä sinisiä villoja joita sekoitin keskenään ja asetin ne työn kulmaan. Etenin kulmasta reunoja pitkin ja samalla aloin täyttämään työtä myös keskikohtaa kohti. Sekoitin koko ajan kahta tai useampaa eri värisävyä keskenään. Villoja sekoitin koska halusin tehdä työstä kirjavan mutta en halunnut tehdä siihen kuitenkaan minkäänlaisia raitoja. Kun olin saanut pienen alueen laitetuksi otin esille huovutusneulan ja neulasin villat kiin-

ni toisiinsa. Työn alla olevalla superlon patjan palalla on tärkeä rooli työnteossa. Patjan avulla estetään neulan osuminen pöytään. Huovutusneulassa on ohutpää jossa on neulan karkeudesta riippuen erikokoisia koloja jotka siirtävät villakuituja toistensa lomaan. Neulan kärki menee herkästi poikki jos se vääntyy tai osuu johonkin kovaan pintaan.

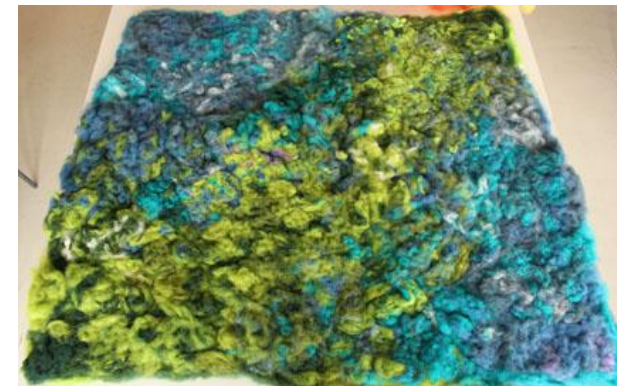

KUVA 27. Pintakerroksen villojen asettelua.

Villojen asettelussa käytin apunani luonnosta josta näin miten siniset ja vihreät alueet menivät. Kun olin saapumassa värien vaihto kohtaan sekoitin keskenään sekä vihreitä että sinisiä villoja jotta värien vaihtuisivat liukuvasti. Joihinkin kohtiin laitoin sekaan hiukan valkoista villaa jolloin työstä ei tulisi liian tukkoisen värinen. Siirsin superlo-

ni palaa sitä mukaa kun etenin työssä erikohtiin. Kun olin saanut värien vaihto kohdan valmiiksi käytin vain sinivihreän sävyisiä villoja ja niitäkin sekoittelin useampaa sävyä keskenään. Aika ajoin neulasin villat kiinni toisiinsa, jotta työ pysyisi kasassa kun sitä liikuttelisin.

Jatkoin villojen sekoittelua ja neulaamista kunnes olin saanut joka kohtaan uuden villakerroksen. Lisäsin vielä joihinkin värien vaihtokohtiin pieniä villahippusia jotta sekoittumiskohtat eivät olisi erottuneet niin tarkasti.

KUVA 28. Siniset ja vihreät villat aseteltuna.

Kun olin saanut neulattua siniset ja vihreät villat vähän kiinni toisiinsa. Aloitin punaoranssin raidan suunnittelun. Asettelin aluksi vähän villaa raidan

paikalle ja tarkastelin sitä. Raita oli tarkoitus sijoittaa kultaisten leikkausten mukaisesti. Kun olin saanut omasta mielestäni villat oikeille paikoilleen aloitin sekoittelemaan eri värisiä villoja keskenään, samalla lailla kuin tein aikaisemminkin. Yritin tehdä väriraidan reunasta epätasaista jotta punaoranssi raita ei ole sen näköinen että se olisi vain laitettu siihen paikalleen. Tarkoituksena oli että myös raita sekoittui hiukan pohja värien kanssa. Neulasin raidan todella kevyesti kiinni jotta sitä pystyy vielä muokkaamaan tarvittaessa.

KUVA 29. Punaoranssin raidan asettelua.

Asiakkaat kävivät katsomassa neulahuovutettua työtä ja olivat väreihin ja niiden sekoittumiseen todella

tyytyväisiä. Heistä työ oli mukavan näköinen noin pörröisenä ja he olisivat halunneet jättää sen tuollaiseksi. Kerroin että työ ei tulisi pysymään kasassa koska villat eivät olisi kunnolla kiinnitetyissä. Ja vasta vesihuovutuksen jälkeen se olisi kestävä ja vahva. Hiukan heitä hirvitti myös työn koko. Kerroin heille työn kutistuvan vesi huovuttaessa sekä laineiden teon yhteydessä. Lisäksi kerroin kiilakehyksistä jonka kiinnittämiseen tarvitaan reunoihin ylimääräistä kokoa. Näin ollen he ymmärsivät miksi työ oli tuossa vaiheessa niin iso.

Kun olin saanut neulausvaiheen valmiiksi käärin työn vanhan lakanan sisään ja pakkasin käärön että ylimääräiset villat kassiin. Syysloman loputtua otin kassin mukaani ja siirryin Kuopioon jatkamaan työn tekoa koulun tiloihin.

Matkan aikana työlle ei ollut onneksi tapahtunut mitään. Koululle päästyäni jatkoin villojen lisäämistä. Nyt oli tarkoituksena saada sinisten ja vihreiden villojen vaihtumiskohta liukuvaksi. Samalla lisäsin hiukan Punaoranssin raidan reunoihin villoja jotta reunat eivät näyttäisi aivan suorilta. Ripustin työn nuppineulojen avulla seinälle jotta

sain tarkkailla lopputulosta siitä suunnasta josta työtä tultaisiin oikeastikin katsomaan.

KUVA 30. Rajojen häivytystä.

Työ näytti jo aika valmiilta mutta se kaipasi vielä hiukan jotakin. Värien liukuma kohtiin olin joo tyytyväinen ja tietysti laineiden teko vaikuttaa jonkin verran värinvaihto kohtiin. Otin työn pois seinältä ja katsoin sitä samalla ikkunaa vasten jotta näkisin onko työssä ohuempia kohtia ja pitäisikö alapuolelle lisätä villaa, jotta työhön ei syntyisi reikää vesihuovutuksen aikana. Lisäsin takapuolelle muutamaa kohtaan lisää villaa. Etupuolelle laitoin vähän lisää valkoisia villa täpliä jotta sinne tulisi vähän enemmän raikkautta ja värit hiukan kirkastuisivat.

KUVA 31. Neulahuovutettu työ valmiina.

Nyt olin lopputulokseen tyytyväinen ja jätin työn odottamaan, että olisi vesihuovutuksen aika. Aloitin vesihuovutuksen valmisteluilla. Ensin laitoin ison luikuestematon huovutuspyydälle ja sen päälle laitoin kuplamuovin palan lopuksi vielä etsin ison valoverhon kappaleen. Muovin ja valoverhon piti olla isompia kuin huovutetun työn jotta niiden käytöstä olisi jotakin hyötyä. Lisäksi otin esille marseille saippuan ja ison pesuvadillisen vettä. Vesi oli niin kuumaa kuin hanasta tuli.

Asetin huovutettavan työn kuplamuovin ja valoverhon väliin. Aloitin työn huovutuksen oikeasta alakulmasta kastelemaan villat läpi märäksi ja painelin villat lättänäksi saippuaisella kädellä. Kun villat olivat kastuneet läpimäräksi, aloitin varovasti hieromaan villoja saippuaisella kädellä, käyttäen pyöriviä liikkeitä. Hieroin kasteltua kohtaa hetken ja siirryin seuraavaan kohtaan. Etenin työssä oikealta vasemmalle ja kun olin saanut ala osan kasteltua ja hierottua sen kertaalleen läpi. Pyöräytin työn ympäri jotta kuivat villat olisivat minua kohti ja jatkoin työskentelyä yläosan kanssa samalla lailla kuin olin tehnyt alaosankin kanssa.

Kun olin käynyt koko työn kertaalleen läpi jatkoin vielä käsin hieromista ja kävin koko työn toiseen kertaan läpi. Lisäsin kuumaa vettä aina siihen kohtaan mitä olin työstämässä. Jatkoin työn hieromista pyörivin liikkein kunnes villakuidut olivat hiukan tarttuneet toisiinsa ja työ pysyisi jo hiukan paremmin kasassa. Rullasin työn kuplamuovin sisään ja aloitin varovaisen rullauksen. Rullasin työtä vain vähän jotta se ei vielä kutistuisi.

KUVA 32. Rullausta.

Seuraava vaihe oli laineiden leikkaus. Otin sakset ja leikkasin hiukan huovutetun kappaleen neljäksi aaltoilevaksi suikaleeksi. Aloitin työskentelyn suikaleiden kanssa. Asettelin osan suikaleista kuplamuovin päälle. Hieroin niihin lisää saippuaa ja pirstottelin päälle kiehuvaa vettä vedenkeittimestä.

KUVA 33. Osa suikaleista käsittelyssä.

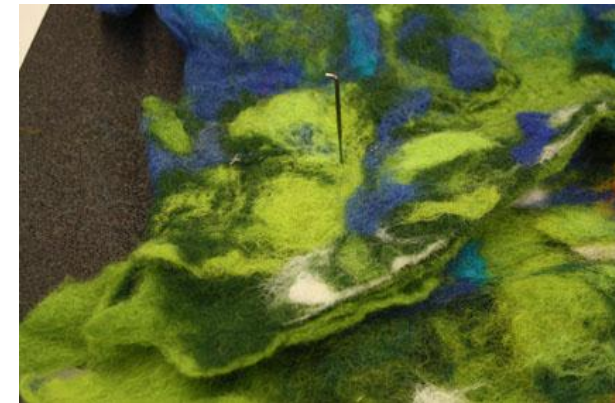
Pyöritin kuplamuovin ja huopasuikaleet rullalle ja aloin rullauksen. Rullasin työtä hetken ja aukaisin sen. Kastelin ja saippuoin kappaleet uudestaan ja rullasin ne rullalle nyt aloittaen rullauksen muovin siitä reunasta joka oli viime rullaus kerralla päällimmäisenä. Rullasin työtä taas hetken aikaa. Purin rullan ja jätin suikaleet odottamaan seuraavaa vaihetta ja toistin kahdelle viimeiselle suikaleelle rullaukset samalla tavalla kuin ensimmäisillekin.

Kun olin saanut kaikki neljä suikaletta rullailtu. Huuhtelin niistä kaiken saippuan pois ja puristelin ne mahdollisimman kuivaksi. Jätin suikaleet kuivumaan.

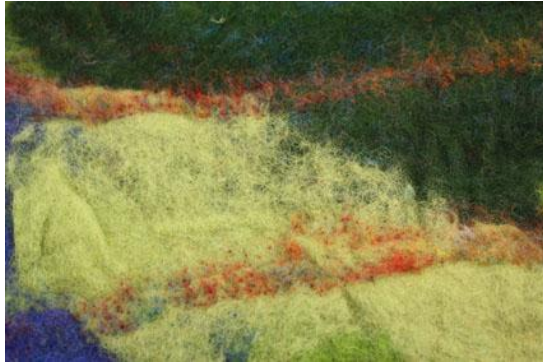
KUVA 34. Suikaleet kuivumassa.

Kun suikaleet olivat kuivuneet otin esiin huovutusneulat ja neulausalustan. Asettelin kaksi alinta suikaletta hiukan ristikkäin ja aloitin työn keskeltä neulaamaan suikaleita kiinni toisiinsa jättäen kuitenkin laineen reunan vapaaksi. Etenin työkeskiosasta reunoja kohti samalla asettelemalla suikaleita ristiin hiukan eri leveydeltä, jotta laineista tulisi eläväisen näköiset.

KUVA 35. Saumojen neulausta.

Saumakohtaa pystyi aikahyvin seuraamaan sormella tunnustelemalla. Mutta välillä piti kurkistaa työn taakse ja varmistua siitä oliko kappaleet neulautuneet kunnolla kiinni toisiinsa vai pitikö jotakin kohtaa vielä neulata lisää.

KUVA 36. Sauman tarkastelua takapuolelta.

Kun olin saanut ensimmäiset suikaleet neulattua jatkoin seuraavien suikaleiden kanssa ja neulasin sen kiinni samalla lailla. Kun kaikki suikaleet olivat neulattu toisiinsa kiinni ja työ oli jälleen kokonainen. Käänsin sen vielä kerran ympäri ja tarkistin että jokainen sauma ja sen kohta oli varmasti neulattu kunnolla kiinni, jotta ne eivät irtoaisi tulevan vesihuovutuksen aikana.

KUVA 37. Työ valmiiksi neulattuna.

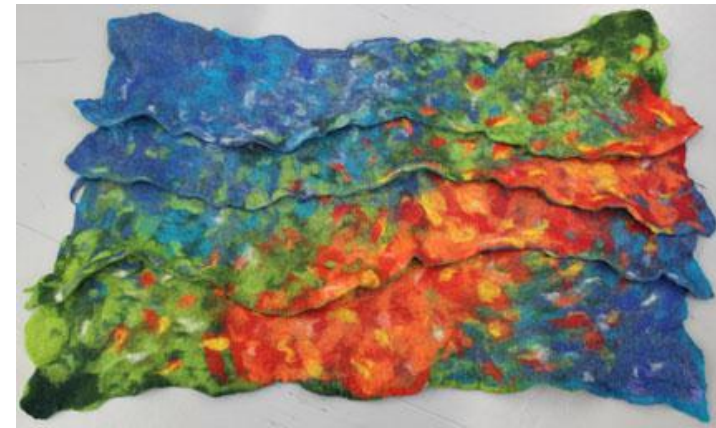
KUVA 38. Työ odottaa pääsyä vesihuovutukseen.

Siirryin jälleen huovutuspyöjän äärelle ja etsin tarvikkeet esiin. Asetin työn takapuoli ylöspäin kuplamuovin päälle. Tällä kertaa työn kasteleminen vaati hiukan enemmän aikaa koska villa oli hiukan huopunut ja näin ollen se ei ollut enää niin huokoista. Aloitin huovuttamisen hieromalla saumojen

kohtia jotta ne kiinnittyisivät kunnolla. Kun olin käynyt kaikki saumat läpi muutamaan kertaan, kään-
sin työn ympäri ja jatkoin etupuolen saumojen hie-
romista. Tarkistin useaan otteeseen ettei laineet
vaan olleet jääneet kiinni mistään kohdasta. Kun
olin saanut kaikki saumat käytyä hieromalla läpi,
aloitin työn rullauksen kuplamuovin sisällä. Ennen
rullausta kastelin työn kiehuvalle vedelle, jotta
se huopuisi ja kutistuisi kunnolla. Kun olin rul-
lannut ja puristellut työtä hetken avasin rullan.
Tarkistin vielä että laineet eivät olleet kiinnit-
tyneet minnekään. Saippuoin ja kastelin työn uudel-
leen. Rullasin työn nyt aloittaen siitä reunasta
mikä oli äskeisessä rullauksessa päällä. Näin teh-
dessäni työ huopuu samalla lailla kummastakin reu-
nasta. Toistin vielä rullauksen kaksi kertaa ja jo-
ka kerta aloitin rullauksen erireunasta. Kun työ
oli rullattu kaikista neljästä suunnasta, oli se jo
hyvin tiivistynyt ja kutistunut.

Jatkoin vielä työn rutistelua. Työ oli pallona tai
paremminkin möykkynä huovutuspöydällä. Tarkoitukse-
na oli saada villakuiduille vielä vähän toisenlais-
ta mekaanista hierontaa ja mahdollisesti vielä hiu-
kan työtä kutistumaan lisää.

Kun työ oli lopulta tarpeeksi kutistunut, aloitin
sen huutelemisen. Laitoin isoon pesuvatiin lämmintä
vettä ja puristelin työtä siellä jotta sain siitä
ensin kaiken saippuan pois. Vaihdoin veden muutaman
kerran jotta kaikki saippua olisi varmasti poissa.
Lopuksi vielä vanutin työn kastelemalla ja rutiste-
lemalla sitä ensin kuumassa ja sen jälkeen kylmässä
vedessä.

KUVA 39. Työ vesihuovutuksen jälkeen.

Kaikesta rutistelusta ja vaivaamisesta käteni tun-
tuivat jo pullataikinalta enkä enää jaksanut puris-
taa työstä liikoja vesiä pois vaan jätin sen valu-
maan lavuaarin päälle laitettujen lautojen varaan.
Kun ylimmäiset vedet olivat valuneet pois, pyöritin

työn pyyhkeiden sisään ja laitoin käärön lattialle. Kävelin käärön päällä jotta saisin siitä mahdollisimman paljon vettä puristetuksi pois. Asettelin ja venyttelin laineita ja niiden reunoja jotta ne jäisivät vähän törröttämään. Lopuksi jätin työn kuivumaan kuivatustelineen päälle.

Kun työ oli jo jonkin verran kuivunut otin siitä mitat että osaan mennä ostamaan oikean kokoiset kiilakehykset joihin työn tulisin pingottamaan. Kun olin saanut mitat selville niin soittelin asiakkaan kanssa mitä mieltä he olisivat jos työstä tulisi hiukan leveämpi kuin mitä alun perin olimme suunnitelleet. Heille se sopi hyvin koska leveyteen oli vara laittaa lisä mitta mutta korkeudessa ei kauheasti ollut, jotta työ pysyisi kissojen ulottumattomissa. Lopuksi päädyimme siihen että kävisin ostamassa 90*45 kokoiset kiilakehykset.

Kun olin käynyt ostamassa kehykset, kokosin ne. Täysin kuivuneen työn käsittelin höyryprässin kanssa. Sen avulla sain huovutetun pinnan siliämään ja työhön samalla viimeistellyn olemuksen.

KUVA 40. Prässäystä.

Aloitin kokoamisen kasaamalla ensin kiilakehykset. Kiinnitin vanhan lakanan palan kiilakehyksiin jotta se tukisi huovutettua pintaa. Kiinnittämiseen käytin nitojaa.

KUVA 41. Lakanan niittaus.

Siistin lakanan reumat niittaamisen jälkeen jotta ne eivät sitten näkyisi valmiissa työssä. Asettelin huovutetun työn kehyksen alle ja laitoin sen kummankin pitkäsivun keskiosasta kiinni kehykseen yhdellä niitillä. Käänsin työn ympäri ja tarkastelin onko työ oikealla kohdalla kehyksissä kiinni. Pienen irrottelu ja siirtämisoperaation jälkeen työ oli oikealla kohdalla ja aloin kiinnittää työtä kehyksiin.

Aloitin nitomisen toisesta pitkästä sivusta ja siitä sen keskikohdilta ja jatkoin kulmaa kohti. Ni-

doin ensimmäisen pitkän sivun napakasti kiinni. Joissakin kohdissa villa oli niin paksua ettei niitit meinanneet tarttua puuhun ollenkaan, silloin vaihdoin hiukan kohtaa johon niittiä olin laittamassa. Seuraavaksi nidoin toisen pitkän sivun ja aloitin senkin nitomisen keskikohdasta. Samalla vedin hiukan työtä pingottuneemmaksi jotta se kiinnittyisi ryhdikkäästi ja napakasti. Lopuksi nidoin lyhyet sivut ja pingotin työtä hiukan niiden nitomisen aikana.

Kun olin nitonut kaikki sivut, rupesin taittelemaan kulmia. Joihinkin kohtiin tuli todella paksut villa kerrokset ja niitit eivät osuneet lähellekään puuta. Joitakin kohtia ompelin käsin kiinni muutamalla pistolla jotta kulmista tulisi siistit. Lopuksi leikkasin ylimääräiset reumat pois. tehdäkseni työstä viimeistellyn ja valmiin näköisen niittasin kiinnitys kohdan päälle ohuen mattokantin joka peitti kaikki aikaisemmat niitit piiloon.

KUVA 42. Mattokantti nitattuna kiinni.

Kulmien kohdalla en saanut kaikkia niittejä piilottettua koska kapea mattokantti ei leveydeltään riittänyt piilottamaan kaikkea.

Ompelin laineiden reunat kiinni jotta ne eivät alkaisi törröttämään näkyvissä vaan pysyisi takapuolella piilossa. Lopuksi letitin valkoisesta kala-langasta metrin mittaisen pätkän josta valmistin ripustuslenkin taulun taakse.

KUVA 43. Ripustuslenkin kiinnitys.

Käänsin työn oikeinpäin ja asettelin laineet takaisin omille paikoilleen. Hiukan ne olivat menneet niittauksen aikana linnanaksi mutta oikenivat omille paikoilleen kun niitä käsin taivutteli ja asetteli.

Valmiin työn ripustin koulun seinälle ja tarkastelin lopputulosta kauempaa. Samalla vielä hiukan asettelin laineita eritavalla.

KUVA 44. Työ valmiina seinällä.

KUVA 46. Laineen reuna.

KUVA 45. Valmis työ seinällä.

KUVA 47. Yksityiskohta.

Kun työ on kaikin puolin valmis. Suihkutan vielä työn pintaan koisuojan ennen kuin luovutan sen asiakkaalle. Asiakkaan asunnossa ei kyllä ole koita tavattu. Mutta kun kyseessä on vanha kerrostalo ei voi olla täysin varmaa ettei siellä niitä olisi. Näin ollen työ ei niitä sinne myöskään tulisi houkuttelemaan.

Asiakkaalle annan myös työtä koskevat hoito-ohjeet. Joiden avulla työ tulisi pysymään mahdollisimman hyvänä tulevaisuudessa. Huovutettu työ ei onneksi vaadi paljoa hoitoa.

Laineet -seinätekstiilin hoito-ohjeet

- Imuroi työ säännöllisesti, tekstiilien imurointiin tarkoitettulla suuttimella.
- Vie talvella pakkaseen tuulettumaan.
- Uusi koisuojaus viiden vuoden välein.

KUVA 48. Hoito-ohjeet.

Jotta itse näkisin miltä työ tulisi näyttämään omalla paikallaan liitin valmiin työn kuvan tilasta ottamaani kuvaan. Asiakas näkee valmiin työn tämän opinnäytetyön palautuksen jälkeen. Asiakkaille lähetin myös samaisen kuvan sekä kuvan valmiista työstä valkoisella taustalla.

KUVA 49. Seinätekstiili photoshopattu paikoilleen.

Seinätekstiiliin meni villoja 672 grammaa. Osa oli virolaisia huovutusvilloja joiden kilohinta on 37 euroa ja osa on kotimaisia joiden hinta on 48 euroa kilolta. Yhteensä villat tulivat maksamaan 30,70 euroa. Lisäksi ostin kiilakehykset jotka maksoivat

9,60 euroa. Joten seinätekstiilin materiaalien hinnaksi tuli 40.30 euroa.

Asiakkaan mielestä työ näyttää oikein hyvältä ja onnistuneelta. Toisaalta he olisivat ehkä halunneet siitä hiukan isomman ja laineita olisi voinut olla enemmän. Mutta paremmin työn istuvuuden omalle paikalleen pystyy sanomaan vasta sitten kun sen he saavat kotiinsa. Värit ja niiden yhdistely näyttää asiakkaan mielestä todella hyvältä ja seinätekstiilin avulla he omasta mielestään saavat vähän kaivattua lisä väriä heidän olohuoneeseensa.

8 KURSSISUUNNITELMA

En halunnut unohtaa ohjaaja suuntautumistani tässä opinnäytetyössä, joten tein myös kurssisuunnitelman jonka avulla mietin miten projekti olisi edennyt huovutettu seinätekstiili - kurssina.

Kurssin suunnittelun aloitan miettimällä ensin tekniikan, ajan, paikan, hinnan, kohderyhmän ja tavoitteet.

Tekniikkana olisi tietenkin huovutus ja mahdollisesti käytettäisiin useampaa huovutus tekniikkaa, kuten neula- ja vesihuovutusta sekä vapaalanka huovutusta. Myös muiden tekniikoiden kuten neulonnan, virkkauksen ja kudonnan yhdistäminen huovutettuun tekstiiliin olisi mahdollista.

Kurssin olisi voinut olla periaatteessa pitää missä paikassa vaan. Paikalta tietysti vaaditaan sitä että sinne tulee vettä. Lisäksi pitää ottaa huomioon se että tilan materiaalit kestävät kosteutta, koska vettä saattaisi mahdollisesti valua myös lattialle. Tietenkin yrittäisin parhaan mukaan suojata tilan,

mutta vettä ei voi kieltää valumasta sille kielletylle alueelle. Aika määräytyisi tietenkin tilan mukaa. Mutta tarkoituksena olisi pitää kaksi päivän kurssi jotta työ ehtii kuivua ennen viimeistelyä ja ripustuksen kiinnittämistä. Ennen kurssia olisi info tilaisuus.

Kohderyhmänä on aikuiset ja nuoret aikuiset joilla on jo huovutuksen perusteet hallinnassa. Näin ollen olisimme voineet keskittyä enemmän huovutukseen ja tekniikan hiomiseen eikä niinkään alkeiden opetteluun. Tietenkin jo vanhojen asioiden kertaus olisi mahdollista jos sitä vaaditaan. Aikaisempi kokemus huovutuksesta mahdollistaa suuremman ja monimutkaisemman työn tekemisen. Mahdollisesti ainakin osalle kurssilaisista tulisi uutena asiana tekstiilin suunnittelu.

Kurssin tavoitteena olisi kehittyä huovuttajana. Ja oppia miten työ etenee luonnoksesta valmiiksi seinätekstiiliksi.

Kurssin hinta riippuisi suuresti siitä missä kurssi pidettäisiin. Tuleeko mahdollisia tilavuokria ja matkakuluja. En tässä tilanteessa ruvennut tekemään

kustannuslaskelmia vaan jätän kurssin hinnan avoimeksi.

Ennen kurssin olisin tehnyt muutaman erilaisen esimerkkityön. Työt olisivat olleet erikokoisia, materiaalit olisivat vaihdelleet ja työn ripustus tekniikatkin olisivat olleet erilaisia. Johonkin työhön olisin viimeistely vaiheessa ommellut erilaisia nappeja, helmiä, paljetteja ym. vastaavia. Esimerkkien avulla olisi ollut info tilaisuudessa helppo kertoa erilaisista tekniikoiden yhdistelemisistä.

Kurssia varten olisin tehnyt esitteen josta selviää tarvittavat tiedot. Päätin tehdä kurssi esitteestä avoimen version jolloin asiakas ottaa minuun yhteyttä ja sovitaan milloin kurssi on ja missä.

HUOVUTETTU SEINÄTEKSTIILI -kurssi

SISÄLTÖ:

Kurssin on tarkoitettu jo vähän huovuttaneille. Kaksipäiväisen kurssin aikana on tarkoitus suunnitella ja toteuttaa huovutettu seinätekstiili itselle tai lahjaksi.

Kurssin aikana kerrataan huovutuksen perusteita ja tavoitteena on kehittyä huovuttajan. Samalla opitaan miten työ etenee luonnoksesta valmiiksi seinätekstiiliksi.

Tarkoituksena olisi yhdistellä huovuksen kanssa muitakin tekstiilitekniikoita kuten esimerkiksi neulontaa tai virkkausta .

KESTO: 8 tuntia + aloitus info ennen kurssia 1h.

SAATAVUUS:

Kurssi on saatavilla sopimuksen mukaan. Viikonloppuisin kurssi on kahtena peräkkäisen viikonloppuna. Kurssia voidaan myös järjestää arki-iltoina jolloin se toteutetaan kahtena tai kolmena erillisenä kertana.

RYHMÄKOKO: max. 10 henkilöä.

PAIKKA:

Voin tulla pitämään kurssia haluamaasi paikkaan kunhan siellä on vesipiste, pöytiä ja sähköä. Paikan tulee olla sellainen jossa voi työskennellä veden kanssa.

KURSSIMAKSU: /hlö +materiaalit

OHJAAJA:

Heidi Porkka, tekstiilimuotoilija

YHTEYDENOTOT:

Lisätietoja kurssista saa sähköpostitse.

Ota rohkeasti yhteyttä räätälöidään kurssi juuri teidän tarpeisiin sopivaksi.

heidi.porkka(at)hotmail.fi

KUVA 50. Esite.

Kurssin infotilaisuus olisi viikkoa ennen kurssin alkua. Siellä on tarkoitus kertoa mahdollisuuksista yhdistää eri tekniikoita ja materiaaleja huovutettuun seinätekstiiliin. Näin ollen kurssilaisilla olisi ennen kurssin alkua aikaa esimerkiksi neuloa tai virkata joitakin seinätekstiilin osia. Samalla näyttäisin tekemäni esimerkki taulut. Näin kurssilaiset saisivat käsityksen mitä kurssilla tultaisiin tekemään ja osaisivat jo varautua haluamallaan materiaaleilla. Samalla kurssilaiset voisivat jo hiukan miettiä ja luonnostella omia töitään jotta tekemiselle jäisi kurssin aikana mahdollisimman paljon aikaa.

Ensimmäisenä kurssi päivänä aloitetaan pienellä esittely kierroksella ja jokainen voisi kertoa vähän valitsemistaan materiaaleistaan. Kerron turvallisuus asioista kuten varotaan kuumaa vettä, neulahuovutusneulat ovat teräviä ja sähkölaitteisiin ei kosketa märillä käsillä. Käydään läpi mistä mitään löytyy. Kurssin alkajaisiksi kerrattaisiin vähän huovutusta ja sen periaatteita jos on tarvetta. Aloitellaan luonnoksien teko ja jokainen saisi edetä omalla tahdillaan ja aloittaa villojen latomisen ja neulahuovutuksen kun itse on siihen valmis. Käyn

jokaisen kanssa henkilökohtaisesti läpi millainen työstä pitäisi tulla ja miten se tultaisiin ripustamaan. Kun alkaa olla siinä vaiheessa, että villat ovat neulattu, siirrytään vesi huovuttamaan. Jossakin vaiheessa pidetään kahvipausssi. Tavoitteena on saada työ huovutettua valmiiksi. Ennen siivouksen aloittamista on pieni kertaus siitä mitä pitää muistaa ottaa mukaan seuraavalla kerralla. Lopuksi on yhteinen siivous.

Kertojen välissä on viikontauko jotta jokaisen työ ehtisi varmasti kuivua toista kertaa varten.

Toisella kerralla aloitetaan työn viimeistely. Aluksi työt prässättäisiin. Seuraavaksi ommeltaisiin mahdolliset napit, helmet yms. kiinni työhän. Töiden kiinnittäminen styrokseen tai kiilakehyksiin, jotka kurssilaiset ovat tuoneet mukanaan. Jos työtä ei halua pingottaa mihinkään niin sitten kiinnitetään siihen jonkinlainen ripustus lenkki. Kun kaikilla on työt valmiina pidetään päätös kahvit ja jokainen esittelisi oman työnsä muille ja voisi samalla vähän kertoa siitä.

Jos kurssi on kolmiosainen, menisi ensimmäisen päivän ohjelma kahteen osaan. Ensimmäisellä kerralla tapahtuu esittelyt ym. sekä luonnostelu ja neulahuovutus. Toisella kerralla sitten aloitetaan suoraan vesihuovutuksella. Ensimmäinen ja toinen ilta voivat olla vaikka peräkkäisinä iltoina mutta kolmas on taas viikon tauon jälkeen. Kolmas kerta on samanlainen kuin kaksi päiväsessä kurssissa.

Teen itselleni lunttilapun josta selviäisi mitä minun pitäisi muistaa milloinkin tehdä. Samaan lappuun kirjoittaisin myös mitä minun pitäisi ottaa milläkin kerralla mukaan (Liite 2). Näin ollen minun ei tarvitse kaikkea muistaa ulkoa ja jos tulee mieleen myöhemmin joitakin asioita tai juttuja mitä pitää muistaa, on ne helppo lisätä siihen jälkikäteenkin.

Olen koonnut kansioita johon olen kerännyt pitämieni kurssien esitteet ja kurssi suunnitelmat. Lisäksi olen laittanut sinne aina kurssia koskevat muistilaput. Näin saan tulevaisuuden varalle jo kerättyä aineistoa ja vanhoista lapuista on helppo tarkistaa joitakin juttuja jos tuntuu että jotakin todella tärkeää on unohtumassa.

9 POHDISKELUA

Jännitin vähän asiakaan kanssa työskentelyä. Minulla kun ei ole aikaisempaa kokemusta tällaisesta asiakkaan kanssa työskentelystä. Olen kuitenkin ollut asiakaspalveluammattissa töissä ja ohjaustilanteissa olen ollut paljon erilaisten asiakkaiden kanssa.

Aluksi mietin vähän sitä että miten pystyn asiakkaan kanssa työskentelemään kunnolla kun olimme kuitenkin eri paikkakunnilla. Sähköpostin ja messengerin avulla viestintä ja kommunikointi sujuivat hyvin. Ja sitten kun seuraavan kerran näimme kasvotusten, oli hyvä vielä kerrata edelliskerran asioita, jotta kenellekään ei jäänyt mitään epäselvyyksiä. Välillä kuitenkin tuntui vähän turhalta kysellä samoja juttuja uudelleen.

Luonnoksia olisin voinut tehdä kuitenkin enemmän ja vähän erilaisista ideoista. Tiesin jo entuudestaan että minulla on paha tapa tehdä vaan tarvittavat luonnokset eikä yhtään enempää. Mutta vaikka olin varannut luonnosten teolle reilusti aikaa, niin

kuitenkin tuntui, ettei aikaa ollut siltikään tarpeeksi.

Kokeiluihin olen tyytyväinen vaikka tein niitä vain muutaman. Sain niiden avulla testattua ja kokeiltua ideoita laineista. Samalla sain myös testattua miten laineet asettuisivat kiilakehyksiin.

Työn huovutusvaihe meni sutjakkaasti eteenpäin eikä sen tekemisessä ollut ongelmia. Jo entuudestaan tiesin että huovutus on minulle jo tuttu ja vahva tekniikka jonka kanssa työskentely kyllä sujuisi ihan hyvin. Kuitenkin sain taas uutta kokemusta villan kanssa työskentelystä ja aivan uutena juttuna minulle tuli laineiden teon yhteydessä se että ensin työtä huovutetaan vähän ja sitten jatketaan toisella kerralla ja huovutetaan työ valmiiksi. Täähän mennessä olen aina huovuttanut kaikki alusta loppuun saakka yhdellä kertaa.

Raportin kirjoittaminen tuotti minulle vaikeuksia. Olisi ollut ihan hyvä kerrata kielioppisääntöjä sekä oikeinkirjoitusta ennen kuin aloitin kirjoittamisen.

Joistakin eri työvaiheista olisi pitänyt ottaa enemmän kuvia. Ja se ärsyttää minua nyt näin jälkikäteen. Mutta ei aina muistanut ottaa kameraa käteen vaikka se olisinkin ollut aivan vieressä. Jotenkin työn tekeminen vain imaisee itseensä ja unohtaa kaiken muun.

Jos jotakin tekisin toisin, lisäisin kokeilujen määrää. Kokeilisin eriväristen villojen sekoitusta. Olisin myös testannut erilaisia villojen sekoitustyyylejä. Raportin kirjoittamiselle olisin varannut myös paljon enemmän aikaa. Mutta toisaalta huomasin että jos aikataulut painavat niskaan minun on helpompi tuottaa tekstiä.

Asiakas ei ole vielä ehtinyt nähdä työtä livenä vaan ainoastaan kuvista joita olen heille lähettänyt. Olisin halunnut näyttää työn heille ennen arviointia koska kuvissa se ei oikein pääse edukseen. Mutta aikataulut eivät antaneet tässä vaiheessa siihen mahdollisuutta.

Kurssisuunnitelman teko oli omasta mielestäni hyvä lisä opinnäytetyöhöni. Oli kyllä hiukan hankala tehdä kuvitteelliselle kurssille suunnitelmaa. Mut-

ta se on silti hyvä lisä ja pieni muistin virkistys miten kurssi suunnitelmaa tehtiin. Jos tulisin joskus pitämään vastaavanlaisen kurssin suunnittelisin sitä varten kuvallisen esitteen. Nyt halusin vain tehdä siitä versioin jossa olisi siihen tulevat asiat.

KUVALUETTELO

Kuvat 1-50 ottanut Heidi Porkka

LÄHTEET

Painettu lähteet

Anttila, P. 2005. Ilmaisu, teos, tekeminen, ja tutkiva toiminta. Akatiimi oy. Hamina. s 463.

Laaksonen, K. 2011. Kotiteatteri: luo toimiva viihdekeskus. WSOYpro, Docendo-tuotteet. Saarijärven Offset Oy.

Sleeswijk F, Stappers P, Van der Lugt R & Sanders E. 2005. Contextmapping: experiences from practice. Co design, vol.1 no.2/2005.

Suulliset lähteet

Asiakkaan kanssa käytyt keskustelut ja kirjalliset viestit.

Aineistot

CD, Context mapping workshop, kotisivu:
<http://www.contextmapping.com>

Id studio lab saatavilla:

<http://studiolab.ide.tudelft.nl/contextmapping/> Luettu 28.6.2012

Helimäki akustikot saatavilla :

<http://www.helimaki.fi/tervetuloa/> Luettu 28.6.2012

Akustointi.fi saatavilla:

<http://www.akustointi.fi/#> Luettu 28.6.2012

Meidän talo –lehti saatavilla:

<http://www.meidantalo.fi/artikkeli/minimoi-melu-eristamalla-ja-akustoimalla> Luettu 6.9.2012

LIITE 1 Erilaisia seinätekstiili muotoja

KUVA 1. Neliön mallinen seinätekstiili.

KUVA 2. Kolmiosainen seinätekstiili.

LIITE 2 Ohjaajan muistilappu

Kerää/etsi/valmista

- Luonnostelupaperia, kyniä, värejä, liituja.
- Pakkaa nappi, helmi, paljetti purkki.
- Tee esimerkki työt valmiiksi.
- Osta kahvia/tee.

Info tilaisuus

- Ota mukaan esimerkki työt.
- Muistilaput kurssilaisille, joista he voivat tarkistaa mitä pitää muistaa ottaa kurssille mukaan.

Ennen kurssia

- Sovi tilan omistajan kanssa käytännön asioista ja haen avain.
- Mene paikalle tuntia aikaisemmin ja järjesta tila kurssia varten sopivaksi.
- Laita omat esimerkki työt esille.
- Laita tarvikkeet paikoilleen.

Kurssilla

- Huolehdi että jokainen saa ohjausta.
- Keitä kahvi ja tee vesi.

Kurssin jälkeen

- Tarkista vielä että kaikki paikat on siivottu
- Kerää tuomasi tavarat takaisin pois ja ota mukaasi.
- Sammuta kaikki valot ja lukitse ovet.
- Palautua avaimet.

